

עשרת המכות

שם הידעון: _____

ראה, נתתינך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך, אתה תדבר את כל אשר אצונו ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו, ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים, ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים, ונדעו מצרים כי אני ה' בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם.

אמר ל _____

כי ידבר אלכם פרעה לאמר: 'תנו לכם מופת', ואמרת אל אהרן: 'קח את מטן והשלך לפני פרעה יהי לתנין.'

אמר ל _____

כבד לב פרעה מאן לשלח העם, לך אל פרעה בבקר הנה יצא המיזמה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך, ואמרת אליו ה' אלקי העברים שלחני אליך לאמר: 'שלח את עמי ויעבדני במדבר' והנה לא שמעת עד כה, כה אמר ה': 'בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה אשר בדי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם, והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשמות מים מן היאר.'

אמר ל _____

אמר אל אהרן: 'קח מטן ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם' והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים.

אמר ל _____

בא אל פרעה ואמרת אליו: 'כה אמר ה': 'שלח את עמי ויעבדני, ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים, ושכר היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטנת ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ובכה ובעמך ובכל עבדיך ועלו הצפרדעים!'

אמר ל _____

אמר אל אהרן: 'נטה את ידך במטן על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים.'

אמר ל _____

העיתרו אל ה' ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו לה'.
למחר.

אמר ל _____

כדברך למען תדע כי אין פה אלהינו, וסרו הצפרדעים ממך ומביתך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשאננה.

אמר ל _____

אמר אל אהרן: 'נטה את מטן והך את עפר הארץ והיה לכןם בכל ארץ מצרים'.
אצבע אלקים הוא.

אמר ל _____

אמר ל _____

השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המיזמה ואמרת אליו: 'כה אמר ה': 'שלח עמי ויעבדני, כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובביתך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה, והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ, ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה!'

אמר ל _____

לכו וזבחו לאלקיעם בארץ.

אמר ל _____

לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח לה' אלקינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו! דרך שלשת ימים נלך במדבר ונזבחנו לה' אלקינו כאשר יאמר אלינו.

_____ אמר ל _____

אנכי אשלח אתכם ונזבחם לה' אלקיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי.

_____ אמר ל _____

הנה אנכי יוצא מעמד והעתרתי אל ה' וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסוף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח לה'.

_____ אמר ל _____

בא אל פרעה ודברת אליו: כה אמר ה' אלקי העברים: 'שלח את עמי ויעבדני, כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם, הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה בסוסיס בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד, והפלה ה' בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר'.

_____ אמר ל _____

מחר יעשה ה' הדבר הזה בארץ.

_____ אמר ל _____

קחו לכם מלא חפניכם פוח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה, והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל בהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים.

_____ אמר ל _____

השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו: כה אמר ה' אלקי העברים: 'שלח את עמי ויעבדני, כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ, כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ, ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ, עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם, הנני ממטיר כעת מחר כבד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הנסדה ועד עתה, ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וינרד עליהם הברד ומתו'.

_____ אמר ל _____

נטה את ידך על השמים והיה ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל בהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים.

_____ אמר ל _____

חטאתי הפעם ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים, העתירו אל ה' ורב מהית קלת אלקים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד.

_____ אמר ל _____

כצאתי את העיר אפרש את כפי אל ה' הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי לה' הארץ, ואתה ועבדך ידעתי כי טרם תיראו מפני ה' אלקים.

_____ אמר ל _____

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו, ולמען תספר באזני בני ובני בניך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה'.

_____ אמר ל _____

כה אמר ה' אלקי העברים: עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני, כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך, וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה, ומלאו בתיך ובתי כל עבדך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה.

_____ אמר ל _____

עד מתי יהיה זה לנו למוקש? שלח את האנשים ויעבדו את ה' אלקיהם, הטרם תדע כי אבדה מצרים?

_____ אמר ל _____

לכו עבדו את ה' אלקיכם, מי נמי ההלכים?

_____ אמר ל _____

_____	בְּנֵרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ יִלְךְ בְּבִנְיָנוּ וּבְבָנוּתָנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ יִלְךְ כִּי חַג ה' לָנוּ.	_____	אמר ל _____
_____	יְהִי כֵן ה' עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֵת טַפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֹגֵד פְּנִיכֶם, לֹא כֵן לָכוּ נָא הַגְּבִירִים וְעַבְדוּ אֶת ה' כִּי אֶתְּהָ אֲתֶם מְבַקְשִׁים.	_____	אמר ל _____
_____	נִטָּה יָדְךָ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבָּה וְיַעַל עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת כָּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבְּרָד.	_____	אמר ל _____
_____	חֲטָאתִי לַה' אֶלְקֵיכֶם וְלָכֶם, וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאתִי אֵךְ הַפֶּעַם וְהִעֲתִירוּ לַה' אֶלְקֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת הַמְּנוֹת הַזֶּה.	_____	אמר ל _____
_____	נִטָּה יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשָׁךְ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשָׁךְ.	_____	אמר ל _____
_____	לָכוּ עַבְדוּ אֶת ה' רַק צֹאנֵכֶם וּבִקְרָכֶם יֵצֵא גַם טַפְכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם.	_____	אמר ל _____
_____	גַּם אֶתְּהָ תִתֵּן בְּיַדְנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעֲשִׂינוּ לַה' אֶלְקֵינוּ, וְגַם מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂא רַחֲמָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעַבְדָּ אֶת ה' אֶלְקֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה נִּעֲבֹד אֶת ה' עַד בֹּאֲנוּ שָׁמָּה.	_____	אמר ל _____
_____	לֵךְ מֵעַלֵי הַשָּׁמַיִם לֵךְ אֶל תַּסֹּף רְאוֹת פְּנֵי כִּי בַיּוֹם רְאוֹתֶךָ פְּנֵי תַּמּוֹת.	_____	אמר ל _____
_____	כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא אִסַּף עוֹד רְאוֹת פְּנִיךָ.	_____	אמר ל _____
_____	עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיא עַל פְּרַעֲהָ וְעַל מִצְרַיִם אַחֲרַי כֵּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלַּחוּ כָּלָה גֵרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה, דַּבֵּר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעְיוֹתָהּ כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב.	_____	אמר ל _____
_____	כֹּה אָמַר ה': פְּחַצְתָּ הַלִּילָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם, וַיִּמַּת כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהָ הַיֹּשֵׁב עַל כֶּסֶאָו עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַרְחִים וְכָל בְּכוֹר בַּהֲמָה, וְהַיְתָה צִעְקָה גְדֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכִמֹּהוּ לֹא תִסֹּף, וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כְּלָב לִשְׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד בַּהֲמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלָה ה' בְּיַד מִצְרַיִם וּבִיּוֹ שִׂיחָל, וַיִּרְדּוּ כָל עַבְדֵיךָ אֵלֶּה אֵלֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר: יֵצֵא אֶתְּהָ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיךָ וְאַחֲרַי כֵּן אֲצֵא.	_____	אמר ל _____
_____	לֹא יִשְׁמַע אֶלְיֶכֶם פְּרַעֲהָ לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.	_____	אמר ל _____
_____	הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁוֹן חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, דַּבְּרוּ אֵל כָּל עַדְתֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: יִבְעָשֶׂר לְחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבֵית שָׂה לְבֵית, וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מֵהַיּוֹת מִשָּׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הִקְרִיב אֵל בֵּיתוֹ בְּמִכְסוֹת נִפְשׁוֹת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִכְסוּ עַל הַשָּׂה, שָׂה תַמִּים זָכַר בֶּן שָׁנָה יְהִי לָכֶם מִן הַכֹּבָשִׁים וּמִן הָעֹזִים תִּקְחוּ, וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אוֹתוֹ כָּל קֹהֵל עַדְתֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַד הָעֲרֻבִים, וְלָקַחוּ מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמַּשְׁקוּף עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אוֹתוֹ בָּהֶם, וְאֲכָלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלִּילָה הַזֶּה צְלִי אִשׁ וּמִצּוֹת עַל מְרָרִים יֹאכְלֵהוּ, אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבִשְׁל מִבְּשֵׁל בְּמִים כִּי אִם צְלִי אִשׁ רֵאשׁוֹ עַל כְּרַעְיוֹ וְעַל קַרְבּוֹ, וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה בְּאִשׁ תִּשְׂרְפוּ, וְכַךְ תֹּאכְלוּ אוֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים נְעֻלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיַדְכֶם וְאֲכַלְתֶּם אוֹתוֹ בְּחַפְזוֹן פָּסַח הוּא לַה', וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה וְהַפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בַּהֲמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי ה', וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאוֹת עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר אֲתֶם שִׂם וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יְהִי בְכֶם נֹגֵף לְמִשְׁחִית בְּהַכְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחֻגְתֶּם אוֹתוֹ חַג לַה' לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ, שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֵךְ בַּיּוֹם	_____	אמר ל _____

הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי, וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם, ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם, בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב, שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ, כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות.

משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח, ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסוף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף, ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם, והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת, והיה כי יאמרו אליכם בניכם: 'מה העבדה הזאת לכם?' ואמרתם: 'זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל.'

קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם, גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי.

זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו, וכל עבד איש מקנות כסף ומלתה אתו אז יאכל בו, תושב ושכיר לא יאכל בו, בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו, כל עדת ישראל יעשו אתו, וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה פאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו, תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם.

קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא.

זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ, היום אתם יצאים בחדש האביב, והיה כי יביאך ה' אל ארץ הפנימי והחתי והאמרי והחוי והיבוי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה, שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג לה', מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך, והגדת לבניך ביום ההוא לאמר: 'בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים', והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפניך כי ביד חזקה הוצאת ה' ממצרים, ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה, והיה כי יבאך ה' אל ארץ הפנימי כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך, והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה', וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה, והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר: 'מה זאת?' ואמרת אליו: 'בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים, ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה על פן אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה', והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים.